

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original article

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเพณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทัศนมินทร์ รัชตารณรัชต์ ร.ด.*

ณิรณช วงศ์เจริญ ปร.ด.**

* ศูนย์วิจัยและพัฒนาาระบบความมั่นคงและความปลอดภัยชายฝั่งเศรษฐกิจอ่าวไทยและอันดามัน

**โรงพยาบาลปง จังหวัดพะเยา

วันรับ:	24 ม.ค. 2563
วันแก้ไข:	1 พ.ค. 2563
วันตอบรับ:	11 พ.ค. 2563

บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีวิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเพณี และศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการค่าประเพณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) เยาวชนที่ปัจจุบันค่าประเพณีและเยาวชนที่เคยค่าประเพณี จำนวน 400 คน (2) เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเยาวชนของสมาคมหรือมูลนิธิพิทักษ์สตรี จำนวน 280 คน (3) ผู้ให้ข่าวสารสำคัญเป็นผู้บริหารระดับนโยบาย ค่าประเพณีของเยาวชน จำนวน 14 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา stepwise multiple regression analysis และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการศึกษพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล และความต้องการของเยาวชนมีผลต่อการตัดสินใจค่าประเพณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับร้อยละ 97.3 และ 59.8 ($R^2 = 0.973, 0.598$) ตามลำดับ รูปแบบการค่าประเพณีผ่านสื่อโซเชียลมีเดียสูงที่สุด (Mean=4.58, SD=0.64) แนวทางการแก้ไขปัญหาโดยครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและสังคม ควรเสริมแรงทางบวก ให้การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ให้อำนาจเสียงของการค่าประเพณี สร้างโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ จะเป็นแนวทางช่วยลดปัญหาการค่าประเพณีของเยาวชน

คำสำคัญ: การตัดสินใจ; การค่าประเพณีของเยาวชน; ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทนำ

ในสังคมไทยมีปรากฏการณ์การค่าประเพณีตั้งแต่อดีต โดยมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค่าประเพณีตามยุคสมัยทางสังคม ในปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการค่าประเพณีผ่านออนไลน์ จึงทำให้ช่องทางในการค่าประเพณีมีหลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้สาเหตุของการเกิดปัญหาการค่าประเพณีในอดีตจะมุ่งเน้นไปที่ 2 ประเด็น ได้แก่ (1) ความยากจนเป็นปัจจัยหลักที่นำไปสู่การค่าประเพณี

เพื่อต้องการยกระดับด้านเศรษฐกิจของครอบครัว จึงนำไปสู่การค่าประเพณีด้วยความจำเป็น และ (2) การถูกล่อลวงและบังคับให้ค่าประเพณี ซึ่งปัจจุบันสาเหตุการค่าประเพณีเปลี่ยนแปลงไป ดังนี้ (1) การค่าประเพณีเพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านบริโภคนิยม (2) นโยบายการเพิ่มรายได้จากธุรกิจการท่องเที่ยวและเดินทางของประเทศไทยทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศอย่างสะดวก และมีโอกาสมุ่งแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

จากเด็กได้ง่าย และ (3) สื่อเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วทันสมัย เป็นช่องทางที่ได้รับความนิยมในการใช้แสวงหาประโยชน์ทางเพศในการค้าประเวณีเด็ก⁽¹⁾

ปัจจุบัน เยาวชนซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์⁽²⁾หันมาขายบริการทางเพศเร็วขึ้นทั้งที่อายุน้อย สาเหตุไม่ใช่เยาวชนมีฐานะยากจนหรือทำไปเพราะไม่มีทางเลือก แต่เป็นเพราะว่าไม่มีมือถือรุ่นใหม่ ไม่มีกระเป๋าหรือของใช้ราคาแพงๆ ไม่มีนาฬิกาข้อมือ ห้อยสร้อยคอ ไม่มีรถหรูมารับส่ง เยาวชนจึงกลายเป็นหญิงบริการขณะที่อายุน้อยในครอบครัวของนักศึกษา โดยในกลุ่มเยาวชนหญิงคืออายุระหว่าง 15-19 ปี ส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 40.0 ยอมเสี่ยงแลกกับเงินก้อนใหญ่⁽³⁾ ซึ่งพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเยาวชนค้าประเวณีสูงเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ อันส่งผลเสียต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก⁽⁴⁾ ทั้งนี้ด้วยพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการตอบสนองความต้องการของเยาวชน อันได้แก่ (1) ความต้องการทางเพศ (2) ความต้องการได้รับอิสระ (3) ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง (4) ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม และ (5) ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ⁽⁵⁾

ปัญหาโสเภณีเยาวชนเป็นปัญหาสังคมที่มีความรุนแรงและได้แทรกซึมเข้าไปในทุกสถาบันทางสังคม นับตั้งแต่ครอบครัว ศาสนา โรงเรียน ผู้นำชุมชนและท้องถิ่น ตลอดจนกระบวนการอาชญาวิทยาของประเทศไทย ซึ่งหากไม่มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาค้าประเวณีก็จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการคุกคามสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ มีเยาวชนถูกกักขัง บังคับให้ค้าประเวณี ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของเยาวชนอย่างรุนแรง ซึ่งเหตุและปัจจัยของการมาประกอบอาชีพโสเภณีในลักษณะการถูกล่อลวง ในขณะที่ยังมีเยาวชนอีกกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาสู่วังวนของการค้าประเวณีด้วยความเต็มใจ⁽¹⁾ ปัญหาของเยาวชนกลุ่มนี้มีความรุนแรงและน่ากลัวกว่ากลุ่มแรก เนื่องจากเยาวชนกลุ่มนี้เต็มใจที่จะค้าประเวณี สะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิดในอีกแง่มุมหนึ่งซึ่งมีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป

ปัจจุบันปัญหาการค้าประเวณีแพร่หลายไปยังกลุ่มเยาวชนอันเนื่องมาจากสภาพทางสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ยังขาดการศึกษาศาสนาการณ ูปแบบการค้าประเวณีของเยาวชน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีตลอดจนแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในยุคของโลกไร้พรมแดน ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นในกลุ่มเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเยาวชนค้าประเวณีสูงเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ รวมทั้งการศึกษาหาวิธีการแก้ไขปัญหาค้าประเวณีของเยาวชนทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนสำคัญในการวางแผนทางการป้องกันและแก้ไขการค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศาสนาการณ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหาค้าประเวณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีวิทยา (mixed methodology) โดยนำปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ (1) อายุ (2) ระดับการศึกษา (3) จำนวนเครือญาติและเพื่อนที่ค้าประเวณี (4) รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน (5) บุคคลที่พ้ออาศัยร่วมกัน (6) ทักษะคิดต่อการค้าประเวณี และปัจจัยความต้องการของเยาวชน(5) ได้แก่ (1) ความต้องการทางเพศ (2) ความต้องการได้รับอิสระ (3) ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง (4) ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม และ (5) ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ มาใช้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน โดยนำแนวคิดปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม(8) ได้แก่ (1) ปัจจัยมหภาค (macro variables) (2) ปัจจัยกลาง (intermediate variables) (3) ปัจจัยจุลภาค (micro variables) และทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง ได้แก่ (1) การเสริมแรง (reinforcement) (2) การ

ฝึกฝน (practice) (3) การรู้ผลการกระทำ (feedback) (4) การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ (generalization) (5) การแยกแยะ (discrimination) และ (6) ความใกล้ชิด (continuity) มาใช้ในการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 เยาวชนที่ปัจจุบันค้าประเวณีและเยาวชนที่เคยค้าประเวณีที่อยู่ในการดูแลของสมาคมหรือมูลนิธิพิทักษ์สตรี กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเยาวชนของสมาคมหรือมูลนิธิพิทักษ์สตรี โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ของทั้งสองกลุ่มโดยใช้สูตรที่ไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอนของ Cochran WG⁽⁶⁾ กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้ขนาดตัวอย่าง 384 คน มีการป้องกันการสูญหายของตัวอย่าง (drop-out rate)⁽⁷⁾ สำหรับการวิจัยนี้กำหนดค่า d กับร้อยละ 10 คิดเป็นจำนวน 43 คน ดังนั้นแต่ละกลุ่มจะมีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 427 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นผู้ให้ข่าวสารสำคัญ (key informants) เป็นระดับบริหารและระดับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีและเยาวชนทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 14 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เลือกตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ convenience sampling ส่วนในกลุ่มที่ 3 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ได้แก่ (1) แบบสอบถามความต้องการของเยาวชน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความต้องการทางเพศ ความต้องการได้รับอิสระ ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม และความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ มีข้อคำถาม 15 ข้อ (2) แบบสอบถามด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยมหภาค ปัจจัย

กลาง และปัจจัยจุลภาค มีข้อคำถาม 9 ข้อ และ (3) แบบสอบถามสิ่งเร้าและการตอบสนอง ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ การเสริมแรง การฝึกฝน การรู้ผลการกระทำ การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ การแยกแยะ และความใกล้ชิด มีข้อคำถาม 18 ข้อ แบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับมีลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับตั้งแต่ 1-5 โดยให้กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนตามความคิดเห็นของตนเอง กำหนดเกณฑ์และการแปลค่าคะแนนรวมเฉลี่ยที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 1.00-5.00 การแปลผล ดังนี้

1.00-1.80 คะแนน หมายถึงระดับต่ำที่สุด

1.81-2.60 คะแนน หมายถึงระดับต่ำ

2.61-3.40 คะแนน หมายถึงระดับปานกลาง

3.41-4.20 คะแนน หมายถึงระดับมาก

4.21-5.00 คะแนน หมายถึงระดับมากที่สุด

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรค่า Cronbach's alpha coefficient ได้เท่ากับ 0.89, 0.92 และ 0.94 ตามลำดับ และส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บแบบสอบถามโดยนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยได้รับแบบสอบถามส่งกลับคืน และผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถาม ตรวจสอบข้อมูลมีการแจกแจงปกติและสามารถนำมาวิเคราะห์ตามหลักสถิติได้ กลุ่มที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 400 คน (ร้อยละ 93.67) และกลุ่มที่ 2 จำนวนทั้งหมด 280 คน (ร้อยละ 65.57)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ (1) สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลและตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistic) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ต่อพฤติกรรมของการค้าประเมินของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้ stepwise multiple regression analysis โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ และ (3) การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis)

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 15 ปี ร้อยละ 60.78 ระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 54.24 มีเครือข่ายและเพื่อนที่ค้าประเมินจำนวน 3-4 คน ร้อยละ 57.78 รายได้รวมของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 63.25 และส่วนใหญ่พักอาศัยร่วมกับญาติ ร้อยละ 44.39

2. สถานการณ์รูปแบบการค้าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษา พบว่า รูปแบบการค้าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean=4.53, SD=0.55) สื่อโซเชียลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean=4.58, SD=0.64) รองลงมาคือร้านอาหาร/คาราโอเกะ/อาบอบนวด และผ่านนายหน้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (Mean=4.57,

4.56, SD=0.54, 0.56) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนเครือข่ายและเพื่อนที่ค้าประเมิน และทัศนคติต่อการค้าประเมิน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับร้อยละ 97.3 ($R^2=0.973$) (ดังตารางที่ 2) โดยสามารถเขียนในรูปแบบของสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

การตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ = $1.279 + 1.28 (\text{อายุ}) + 0.139 (\text{ระดับการศึกษา}) + 0.164 (\text{มีจำนวนเครือข่ายและเพื่อนที่ค้าประเมิน}) + -0.138 (\text{ทัศนคติต่อการค้าประเมิน})$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

การตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ = $0.783 (\text{อายุ}) + 0.144 (\text{ระดับการศึกษา})$

ตารางที่ 1 ความหมายของรูปแบบการค้าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n=400)

รูปแบบการค้าประเมินของเยาวชน	Mean	SD	ความหมาย
1. สื่อโซเชียล	4.58	0.64	มากที่สุด
2. ร้านอาหาร/คาราโอเกะ/อาบอบนวด	4.57	0.54	มาก
3. ธุรกิจเพื่อนท่องเที่ยว	4.54	0.56	มาก
4. ผ่านนายหน้า	4.56	0.56	มาก
5. ธุรกิจงาน Event	4.55	0.53	มาก
6. ธุรกิจเสริมสวดยความงาม	4.53	0.51	มาก
7. ธุรกิจกายภาพบำบัด ฟันฟูร่างกาย	4.49	0.55	มาก
8. ธุรกิจบริการทางการกีฬา สपोर्टคลับ ชาน้ำ ฟิตเนส	4.51	0.57	มาก
9. ธุรกิจจัดหางาน	4.50	0.55	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.53	0.55	มาก

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n=400)

ปัจจัยพยากรณ์	สัมประสิทธิ์การถดถอย		t	p-value
	B	Beta		
Constant	1.279	-	29.63	<0.001
อายุ	1.28	0.783	29.63	0.001
ระดับการศึกษา	0.139	0.144	9.65	0.001
จำนวนเครือข่ายและเพื่อนที่ค้าประเวณี	0.164	0.222	9.07	0.001
ทัศนคติต่อการค้าประเวณี	-0.138	-0.089	-5.38	0.001

R²=0.973

+ 0.222 (มีจำนวนเครือข่ายและเพื่อนที่ค้าประเวณี) +
-0.089 (ทัศนคติต่อการค้าประเวณี)

3.2 ปัจจัยความต้องการของวัยรุ่นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการทางเพศ และความต้องการได้รับอิสระ ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ ร้อยละ 59.8 (R²=0.598) (ดังตารางที่ 3) โดยสามารถเขียนในรูปแบบของสมการ

พยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

การตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ = 1.408 + 0.431 (ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง) + 0.416 (ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม) + 0.261 (ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ) + 0.174 (ความต้องการทางเพศ) + 0.166 (ความต้องการได้รับอิสระ)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

การตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ = 0.270 (ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง) + 0.222 (ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม) + 0.139 (ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่า

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยความต้องการของวัยรุ่นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n=400)

ปัจจัยพยากรณ์	สัมประสิทธิ์การถดถอย		t	p-value
	B	Beta		
Constant	1.408	-	3.919	<0.001*
ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง	0.431	0.270	5.625	<0.001*
ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม	0.416	0.222	4.776	<0.001*
ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ	0.261	0.139	3.020	0.003*
ความต้องการทางเพศ	0.174	0.124	2.843	0.005*
ความต้องการได้รับอิสระ	0.166	0.101	2.201	0.028

R²=0.598, *p< 0.01

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พอใจ) + 0.124 (ความต้องการทางเพศ) + 0.101 (ความต้องการได้รับอิสระ)

3. แนวทางแก้ไขปัญหาการค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยสิ่งเร้าและการตอบสนองของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean=4.51, SD=0.56) โดยการเสริมแรงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean=4.57, SD=0.52) รองลงมาคือความใกล้ชิด (Mean=4.54, SD=0.53) ดังตารางที่ 4

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean=4.44, SD=0.56) โดยปัจจัยจุลภาคมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean=4.57, SD=0.54) รองลงมาคือปัจจัยกลาง (Mean=4.54, SD=0.70) ดังตารางที่ 5

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเมิน และแนวทางแก้ไขปัญหาการ

ค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปประเด็นสาเหตุ ดังนี้

1. ความยากจน การมีฐานะยากจนเป็นเหตุทำให้เยาวชนไม่ได้เรียนหนังสือเพราะครอบครัวไม่มีเงินส่งเสียค่าเล่าเรียน จึงทำให้ต้องตัดการเรียนหนังสือของลูกออกไป เมื่อไม่ได้เรียนหนังสือจึงไม่มีความรู้ความสามารถที่ไปหางานที่ดีทำได้ ต้องทำงานที่ได้รับเงินค่าตอบแทนต่ำไม่พอที่จะดำรงชีวิต ซึ่งจะปรากฏอยู่ในสังคมสาวชนบทเป็นส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมและงานก่อสร้างซึ่งเป็นงานหนักและได้รับค่าตอบแทนน้อยเยาวชนจึงคิดหาทางออกเพื่อให้ได้เงินมาโดยวิธีที่ไม่ต้องทำงานหนักจึงตัดสินใจค่าประเมินเพราะคิดว่าเป็นวิธีการที่ได้เงินง่ายที่สุดสำหรับคนที่ไม่มีความรู้

2. สภาพครอบครัว การที่เยาวชนขาดการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ การถูกละเลยเอาใจใส่ตั้งแต่เด็กเนื่องจากสภาพครอบครัวไม่มั่นคง พ่อแม่แยกกันอยู่ หย่าร้างกัน พ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน พี่น้องไม่รักใคร่สามัคคี

ตารางที่ 4 ความหมายของปัจจัยสิ่งเร้าและการตอบสนองของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n=280)

ปัจจัยสิ่งเร้าและการตอบสนอง	Mean	SD	ความหมาย
1. การเสริมแรง	4.57	0.52	มาก
2. ความใกล้ชิด	4.54	0.53	มาก
3. การแยกแยะ	4.52	0.54	มาก
4. การรู้ผลการกระทำ	4.51	0.66	มาก
5. การฝึกฝน	4.48	0.57	มาก
6. การสรุปเป็นกฎเกณฑ์	4.46	0.55	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.51	0.56	มาก

ตารางที่ 5 ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n=280)

ปัจจัยสิ่งเร้าและการตอบสนอง	Mean	SD	ความหมาย
1. ปัจจัยจุลภาค (micro variables)	4.57	0.54	มาก
2. ปัจจัยกลาง (intermediate variables)	4.54	0.70	มาก
3. ปัจจัยมหภาค (macro variable)	4.46	0.56	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.44	0.56	มาก

ปรองดองกัน ซึ่งปัญหาขาดความอบอุ่น ไม่ได้รับการอบรมดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว ทำให้เยาวชนคิดว่าตนเองอยู่คนเดียวบนโลก โดยไม่มีที่พึ่งพาให้คำปรึกษาให้ความรักความอบอุ่น ต้องตกอยู่ในสภาพแพ้ชีวิตดำเนินชีวิตโดยไร้ทิศทาง ทำให้เด็กสิ้นหวัง อารมณ์แปรปรวน สภาพจิตใจเด็กจึงแปรผันได้ง่าย เป็นเหตุให้เกิดการหลงผิดได้ง่าย อีกทั้งต้องออกไปเผชิญกับโลกภายนอกทำให้ต้องกระทำเพื่อความอยู่รอดของตนเอง อาจจะถูกชักจูงหรือหลอกลวงไปค้าประเวณีทั้งโดยสมัครใจและไม่สมัครใจได้

3. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้มีการค้าประเวณีมากที่สุด ด้วยภาวะเศรษฐกิจซบเซา อัตราคนว่างงานสูง อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ครอบครัวยังมีรายได้เท่าเดิมหรือลดลงแต่ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นทำให้ต้องดิ้นรนหาเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ปัจจุบันมีช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างคนในสังคมแตกต่างกันมาก คนร่ำรวยกระจุกตัวอยู่ในบางกลุ่มเท่านั้น ในขณะที่คนฐานะยากจนมีมากกว่า ซึ่งในคนกลุ่มนี้จำเป็นต้องหารายได้ใน การเลี้ยงชีพของตนเองและครอบครัวอย่างง่ายจากคนรวยที่มีกำลังซื้อสูง เช่น ผู้หญิงที่มีภาระจำเป็นต้องเลี้ยงลูกด้วยตัวคนเดียว หรือต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ที่นับวันยิ่งแก่ชรา รวมถึงมีโรคภัยไข้เจ็บ แต่ไม่สามารถหาอาชีพหรือรายได้ที่เพียงพอต่อความต้องการในการเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ จึงเกิดภาวะจำยอมที่ต้องหารายได้โดยการตัดสินใจมาค้าประเวณีแทน

4. ความต้องการการแข่งขันด้านวัตถุนิยม ความต้องการด้านวัตถุนิยมของเยาวชนมีสูงขึ้น เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนค้าประเวณี เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ บ้าน เสื้อผ้าราคาแพง เนื่องจากวัยรุ่นส่วนใหญ่ในปัจจุบันชอบฟุ้งเฟ้อตามกระแสของเพื่อนหรือกลุ่มคนในสังคมโดยไม่ดูสถานภาพของตนเอง อีกทั้งการได้รับค่านิยมที่ผิด บวกกับความต้องการที่จะมีเงินมาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย เพื่อสนองความต้องการ ความสบายของตัวเอง ไม่ให้เหนื่อยหน้าเพื่อนฝูง หรือเพื่อที่จะโอ้อวดประชันกันในกลุ่ม ทำให้

เยาวชนบางคนต้องยอมค้าประเวณี เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ และการได้รับการยอมรับจากสังคม

5. การถูกล่อลวงให้ขายบริการ บุคคลหรือกลุ่มคนที่มุ่งหวังผลประโยชน์จากการค้าประเวณีของเยาวชนมีมากในสังคมปัจจุบัน โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมจริยธรรม เยาวชนที่ถูกหลอกลวงส่วนมากมีความรู้ไม่เท่าทันโลก ถูกโน้มน้าวจิตใจว่าเป็นงานที่ทำสบายได้เงินง่ายโดยไม่ได้บอกรายละเอียดที่แท้จริง ตลอดจนการสร้างค่านิยมที่ผิดให้กับคนในหมู่บ้านว่าเมื่อไปประกอบอาชีพค้าประเวณีแล้วกลับมาจะมีรถมีบ้าน ซึ่งเป็นเหตุให้เยาวชนเหล่านี้หลงเชื่อจึงตกลงที่จะไปทำงานด้วย อีกทั้งการไม่ได้เรียนหนังสือและไม่มีงานทำจึงตกเป็นเหยื่อถูกล่อลวงให้ค้าประเวณีได้ง่าย การหลอกลวงให้ไปทำงานในต่างประเทศก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของขบวนการค้ามนุษย์โดยเหยื่อจะถูกหลอกโดยอ้างว่าไปทำงานนวดแผนโบราณหรือร้านอาหาร แต่พอไปถึงก็จะถูกยึดหนังสือเดินทางแล้วขู่บังคับให้ค้าประเวณี ทั้งนี้เหยื่อบางรายอาจจะรู้ทั้งรู้ว่าต้องไปค้าประเวณี แต่ก็ตกลงไปเพราะหวังว่าจะได้รับค่าตอบแทนที่สูง แต่พอไปจริงกลับไม่ได้ค่าจ้างสูงตามที่ตกลงไว้

6. สภาพแวดล้อมและสังคมที่ส่งผลเสียต่อเยาวชนจากการที่เยาวชนมีญาติพี่น้องค้าประเวณี โดยไม่มีการถูกตำหนิว่ากล่าวตักเตือนหรือห้ามปราม หรือเป็นสาเหตุที่ทำให้ครอบครัวเกิดความอับอายต่อสังคม แต่กลับมีรายได้ส่งเลี้ยงพ่อแม่และครอบครัวให้มีความเป็นอยู่ที่สุขสบาย ทั้งที่ไม่ได้จบการศึกษาระดับสูง จึงเป็นเหตุให้เยาวชนเกิดความคุ่นเคยและเกิดการยอมรับต่อพฤติกรรมการค้าประเวณีนั้นว่าเป็นเรื่องปกติ อันส่งผลให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบ นอกจากนี้กรณีเยาวชนพักอาศัยอยู่ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม อาทิ แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น แหล่งเสพยาเสพติด หรืออยู่ใกล้กับสถานบริการ อาบอบนวด คาเฟ่ คาราโอเกะ ที่มีการแฝงธุรกิจการค้าประเวณี อันส่งผลให้เยาวชนในพื้นที่ดังกล่าวถูกชักจูง หรือถูกบีบบังคับให้ค้าประเวณีได้ง่าย

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทาง

ในการแก้ไขปัญหา ได้แก่ สนับสนุนส่งเสริมการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยการจัดหาทุนการศึกษาให้เยาวชนได้เรียนต่อ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา จัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ จัดหางานอาชีพให้แก่เยาวชน ฟื้นฟูสภาพจิตใจ สังคม และอารมณ์ รวมถึงเพิ่มความเข้มงวดในการปราบปรามผู้ล่อลวงเยาวชนเพื่อค้าประเวณี และปราบปรามสถานประกอบการค้าประเวณี การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศของเยาวชนจากสื่อออนไลน์ รวมทั้งสถานบริการที่ผิดกฎหมายอย่างจริงจัง

วิจารณ์

1. สถานการณ์รูปแบบการค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พบมากที่สุดคือ สื่อโซเชียล ร้านอาหาร/คาราโอเกะ/อาบอบนวด ธุรกิจเพื่อนท่องเที่ยว ผ่านนายหน้า ธุรกิจงาน event ธุรกิจเสริมสวยความงาม ธุรกิจกายภาพบำบัดฟื้นฟูร่างกาย ธุรกิจบริการทางการกีฬา สपोर्टคลับ ชวนำ ฟิตเนส และธุรกิจจัดหางาน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า สถานบริการที่มีการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงที่ยังคงมีอยู่ คือ ร้านอาหาร/คาราโอเกะ ร้านนวดแผนโบราณ/สปา และร้านอาหาร/สวนอาหาร และหญิงไซด์ไลน์ (sideline)⁽⁹⁾ สามารถอธิบายได้ว่า สื่อโซเชียลเป็นสื่อที่ปัจจุบันได้รับความนิยมสูงจากเยาวชน เนื่องด้วยเป็นสื่อเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็ว ทันสมัย จึงเป็นช่องทางที่ได้รับความนิยมในการใช้แสวงหาประโยชน์ทางเพศในการค้าประเวณีเยาวชน⁽¹⁾ ปัจจุบันมีการแอบแฝงขายประเวณีบนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นรูปแบบสนองความต้องการการซื้อขายบริการทางเพศให้มีความสะดวก รวดเร็ว ทำได้ทุกที่ทุกเวลา เว็บไซต์ขายบริการทางเพศจะมีหลากหลายรูปแบบ อาทิ กลุ่มไลน์ เฟซบุ๊ก มีเว็บไซต์ลามกเป็นสื่อกลาง มีพ่อเล้าแม่เล้าตั้งกระทู้ จัดอัลบั้มรูปให้ผู้ชายที่สนใจเลือกใช้บริการได้อย่างเต็มที่ ก่อนจะเปิดช่องทางให้ผู้ชายและผู้ซื้อบริการพูดคุยสนทนา ตกลงราคา นัดแนะสถานที่พบกัน⁽¹⁰⁾ เมื่อช่องทางขายบริการทาง

เพศมีความสะดวก หาเงินได้ง่าย และเป็นความลับระหว่างผู้ซื้อผู้ขายบริการ ทำให้รูปแบบการค้าประเวณีสื่อโซเชียลเป็นช่องทางที่พบมากที่สุด

ทั้งนี้การขายประเวณีรูปแบบเดิมตามสถานที่เฉพาะเจาะจงก็ยังคงเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่พบมากเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นสถานบริการอาบอบนวด โรงน้ำชา หรือตามสวนสาธารณะ สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า ปัจจุบันการค้าประเวณีแอบแฝงอยู่ในกลุ่มบริการอาบอบนวด และร้านอาหารโอเกะ⁽¹¹⁾ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจปัญหาการค้าประเวณี ที่พบว่า รูปแบบการค้าประเวณีที่พบมากที่สุด ได้แก่ การยื่นรอข้างถนน ร้อยละ 43.2 ในสถานบันเทิง คาเฟ่ ร้านอาหารโอเกะ สปา ร้านตัดผม ร้อยละ 29.7 สถานบริการอาบอบนวด นวดแผนโบราณ ร้อยละ 16.8 และทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 10.3⁽¹⁰⁾ นอกจากนี้การค้าประเวณีของเยาวชนยังแฝงในสถานบริการนวดโบราณ โดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้าประเวณี ประกอบด้วยหมอนวดที่ขายประเวณี ผู้ซื้อประเวณี สถานบริการนวดแผนโบราณที่อำนวยความสะดวกในการซื้อขายประเวณี โดยผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นคุ้มครองสถานบริการนวดแผนโบราณให้รอดพ้นจากการถูกตรวจค้นจับกุม⁽¹²⁾

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจค่าประเมินของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา มีจำนวนเครือญาติและเพื่อนที่ค้าประเวณี และทัศนคติต่อการค้าประเวณี ตามลำดับ ซึ่งจากการศึกษาอื่นพบว่าปัจจัยอันเป็นสาเหตุของการค้าประเวณี คือ หญิงผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณีมีภูมิหลังด้านสภาพครอบครัวที่ยากจน บิดาและมารดาแยกทางกันหรือมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ สถานะทางครอบครัวอยู่ระดับล่าง มีหนี้สินมาก มีปัญหาครอบครัว มีแรงจูงใจหลักในการค้าประเวณีคือ หาเงินจำนวนมากมาใช้สอยส่วนตัว ชำระหนี้สินและใช้จ่ายในครอบครัว⁽¹³⁾ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในประเทศปากีสถาน ประเด็นที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจเป็นโสเภณีทั้งสมัครใจและโดยไม่

สมัครใจ เนื่องจากปัญหาความยากจน สภาพเศรษฐกิจที่ไม่ดี มีความเจ็บป่วยในครอบครัว มีภาระหนี้มาก ปัญหาครอบครัวแตกแยก การติดยาเสพติดในสามีและเป็นการตอบสนองความต้องการทางเพศ⁽¹⁴⁾ เช่นกัน ทั้งนี้สอดคล้องกับปัจจัยความต้องการของวัยรุ่นที่มีผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการศึกษาครั้งนี้ ที่พบว่าเยาวชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการทางเพศ และความต้องการได้รับอิสระ ตามลำดับ ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลสำรวจที่พบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้าประเวณี ได้แก่ (1) เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอ ร้อยละ 30.6 (2) ถูกหลอกถูกบังคับ ร้อยละ 24.9 (3) ครอบครัวยากจน ร้อยละ 21.5 (4) ความฟุ้งเฟ้อตามสมัยนิยม ร้อยละ 11.7 และ (5) การประชดชีวิต ร้อยละ 11.3 ด้วยเช่นกัน⁽¹⁰⁾ นอกจากนี้การที่ครอบครัวประสบปัญหาความยากจนทำให้เยาวชนมองว่าการค้าประเวณีของตนเองเป็นหนทางหนึ่งในการสร้างความกินดีอยู่ดีให้ครอบครัว เป็นหนทางหนึ่งในการช่วยพ่อแม่หาเลี้ยงครอบครัว และมองว่าเป็นหน้าที่ที่ตนเองพึงกระทำเพื่อช่วยพ่อแม่⁽¹⁵⁾ ด้วยเหตุผลความจำเป็นดังกล่าวจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ความยากจน สภาพครอบครัวที่มีปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ความต้องการการแข่งขันด้านวัตถุนิยม การถูกล่อลวงให้ขายบริการ และสภาพแวดล้อมและสังคมที่ส่งผลเสียต่อเยาวชน โดยเฉพาะการที่เยาวชนมีญาติพี่น้องค้าประเวณี สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า กระบวนการเข้าสู่การค้าประเวณีที่พบมากคือผ่านการชักชวนจากคนใกล้ชิดที่กำลังทำ เคยทำหรือเป็นนายหน้าขายบริการทางเพศ⁽⁹⁾ และปัจจัยอันเป็นสาเหตุของการค้าประเวณีของเยาวชนอีกประการเนื่องจากการที่อยู่ในครอบครัวที่แตกแยกทำให้เยาวชนไม่ได้รับความรักความ

อบอุ่นจากสถาบันครอบครัวส่งผลให้เยาวชนเดินทางผิดและปัญหาการคบเพื่อนในช่วงเยาวชนเป็นช่วงวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่มีความบกพร่องในสถาบันครอบครัว จึงมีเพื่อนเปรียบเสมือนที่พึ่ง เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ การคบเพื่อนจึงมีโอกาสูงต่อการลอกเลียนพฤติกรรม ไม่ว่าจะพฤติกรรมนั้นจะเป็นไปในเชิงบวกหรือเชิงลบ การอยู่ร่วมกับเพื่อนก่อให้เกิดการสร้างกลุ่มทำอะไรแบบเดียวกันง่ายต่อการชักจูงไปสู่การกระทำความผิด นอกจากนี้ปัญหาความยากจน มีคนจำนวนไม่น้อยเลือกที่จะกระทำความผิดเพราะเห็นว่าการค้าประเวณีได้เงินมากและเร็ว เงินเหล่านั้นถูกใช้ไปอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านวัตถุ โดยปราศจากการคำนึงถึงคุณค่าในตัวเองที่ต้องสูญเสียไป⁽⁴⁾

3. แนวทางแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยสิ่งเร้าและการตอบสนองที่แนวทางแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงตามลำดับ ได้แก่ การเสริมแรง ความใกล้ชิด การแยกแยะ การรู้ผลการกระทำ การฝึกฝน และการสรุปเป็นกฎเกณฑ์ และปัจจัยจุลภาคคือครอบครัว และปัจจัยกลางคือโรงเรียนและชุมชน เป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมสำคัญในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของเยาวชน เพราะเยาวชนที่มีปัญหาในโรงเรียนจะส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีในอนาคต โดยเฉพาะเยาวชนที่ถูกทารุณกรรมและถูกทอดทิ้งตั้งแต่เด็กจะมีโอกาสค้าประเวณีสูงขึ้นถึง 2.35 เท่า⁽¹⁶⁾ ดังนั้นแนวทางการแก้ปัญหาค้าประเวณีของเยาวชนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของครอบครัว โดยพ่อแม่ควรให้ความสำคัญในการดูแลเอาใจใส่ลูกของตนเอง ให้ความรัก ความอบอุ่นอบรมสั่งสอนสิ่งที่ถูกที่ควร คอยชี้แนะ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้แก่ลูก และที่โรงเรียน ครูควรจะเป็นผู้ที่เข้าใจลูกศิษย์ และหาทางช่วยเหลือเมื่อลูกศิษย์ทำสิ่งผิดพลาด⁽⁴⁾ โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยสิ่งเร้าและการตอบสนองของเยาวชน ได้แก่ (1) การเสริมแรง (reinforcement)

สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมให้เยาวชนแสดงออกซึ่งความคิดความสามารถอย่างมั่นใจ ตามบทบาทที่เหมาะสมตามเพศและวัยของเยาวชน (2) ให้ความใกล้ชิด (continuity) ให้ความสำคัญต่อเยาวชนด้วยการมอบความรักและการดูแลเอาใจใส่ (3) การแยกแยะ (discrimination) ให้ความรู้ความเข้าใจในการแยกแยะสิ่งเร้าต่างๆ ในการรับรู้ เรียนรู้ ตามกระบวนการจิตวิเคราะห์ อันส่งผลให้เยาวชนสามารถตัดสินใจ ตอบสนองการกระทำที่ถูกต้อและเหมาะสม (4) การรู้ผลการกระทำ (feedback) ส่งเสริมเรียนรู้พฤติกรรมการใช้เหตุผลที่เหมาะสม สามารถควบคุมตัวเอง เพื่อให้มีความประพฤติที่สังคมยอมรับ รวมถึงการรู้จักยอมรับผลแห่งการกระทำของตนเอง (5) การฝึกฝน (practice) จัดกิจกรรมฝึกฝนให้เยาวชนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต คิดดี ทำดีเพื่อตนเองและส่วนรวม และ (6) การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ (generalization) การปลูกฝังระเบียบวินัยให้กับเยาวชน ให้มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ต่อสังคมและส่วนรวม ทั้งนี้สอดคล้องกับผลสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาค้าประเวณีของเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ การสนับสนุนส่งเสริมทางการศึกษา จัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ จัดหางานอาชีพให้แก่เยาวชน ฟื้นฟูสภาพจิตใจ สังคม อารมณ์ รวมถึงเพิ่มความเข้มงวดในการปราบปรามผู้ล่อลวงเยาวชนเพื่อค้าประเวณี และปราบปรามสถานประกอบการค้าประเวณี การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศของเยาวชนจากสื่อออนไลน์ รวมทั้งสถานบริการที่ผิดกฎหมายอย่างจริงจัง

ดังนั้น ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคมควรให้การเสริมแรง ให้ความใกล้ชิด และส่งเสริมให้เด็กรู้จักการแยกแยะถูกผิด และให้เยาวชนรับรู้ถึงผลของการค้าประเวณี จะเป็นแนวทางช่วยลดปัญหาการค้าประเวณีของเยาวชนลงได้ นอกจากนี้ ภาครัฐควรสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง การตอบสนอง และปัจจัยสภาพแวดล้อม

ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้าประเวณีของเยาวชน โดยครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคมตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องและตัวแทนชุมชน คอยสังเกตและให้การปรึกษาแนะนำต่อผู้ที่เข้าข่ายที่จะเข้าสู่วงการค้าประเวณี และมีกระบวนการเฝ้าระวังในระบบการศึกษาและองค์กรต่างๆ โดย “กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการป้องกัน ไม่อนุญาตเยาวชนประกอบอาชีพค้าประเวณีอย่างเด็ดขาด” สร้างมาตรฐานบทลงโทษในการพิจารณาคดีการค้ามนุษย์หรือผู้ที่หาผลประโยชน์จากการค้าประเวณีของเยาวชนให้มีความรุนแรง⁽¹⁵⁾ ด้วยการเพิ่มมาตรการทางกฎหมายและเพิ่มความเข้มงวดในการดำเนินการทางกฎหมายในการจับกุมการค้าประเวณีของเยาวชนทั้งโดยสมัครใจและการขบับบังคับขู่เข็ญจะเป็นแนวทางช่วยลดปัญหาการค้าประเวณีของเยาวชนได้

ข้อเสนอแนะ

การแก้ไขปัญหาค้าประเวณีของเยาวชน ต้องอาศัยความร่วมมือของครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคม โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวซึ่งมีความใกล้ชิดกับเยาวชนมากที่สุด ควรเข้มงวดกวดขันดูแลเกี่ยวกับการลักลอบค้าประเวณีของเด็กและเยาวชนทางสื่อโซเชียลซึ่งเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว ตลอดจนในรูปแบบอื่นอย่างทั่วถึง ทั้งนี้การศึกษาคั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเยาวชนที่ค้าประเวณี ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น ศิษyarายกรณีในกลุ่มครอบครัวและชุมชนของกลุ่มเยาวชนที่ค้าประเวณี

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมูลนิธิกระเจา กลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. มูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก. การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 24 ม.ค. 2563]. แหล่งข้อมูล: <https://www.dtac.co.th/pressroom/news/safe-internet.html>.
2. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 127, ตอนที่ 72 ก (ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553).
3. สำนักวิจัยซูเปอร์โพล. คดีการเสียชีวิตของพริดตี้ “ลันลาเบล” กับปัญหาสังคม [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 20 มี.ค. 2563]. แหล่งข้อมูล: <https://www.sanook.com/news/7903639/>
4. พรชนก บุญโพธิ์แก้ว. ทักษะของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีต่อปัจจัยการเข้าสู่วงจรของการค้าประเวณีของเด็ก และเยาวชน: กรณีศึกษานักสังคมสงเคราะห์ที่ให้บริการเด็กและเยาวชนในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ [สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2558. 84 หน้า.
5. สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2544.
6. Cochran WG. Sampling techniques. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons; 1977.
7. Gupta KK, Attri JP, Singh A, Kaur H, Kaur G. Basic concepts for sample size calculation: Critical step for any clinical trials!. Saudi Journal of Anesthesia 2016;10 (3): 328-31.
8. ธนรัฐ ฐันฐักษิ์เดช. ชีวิตในมุมมืดของผีมะพร้าว: ศึกษากรณีพื้นที่ตามชายหาดเมืองพัทยาเหนือและพัทยาใต้. [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2548. 169 หน้า.
9. ณัฐดนัย พยัพพันธ์. สถานการณ์และกระบวนการเข้าสู่การค้าประเวณีในพื้นที่อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2562; 11(2):103-35.
10. สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. ปัญหาการค้าประเวณี [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 22 เม.ย. 2563]. แหล่งข้อมูล: <https://www.spring-news.co.th/thailand/41672>
11. สนั่น ยามาเจริญ. การค้ามนุษย์เพื่อค้าประเวณี: กรณีศึกษาอำเภอหาดใหญ่ [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 2 ม.ค. 2563]. แหล่งข้อมูล: <http://rd.hu.ac.th/Download%20File/Full%20Text%20Research/601346.pdf>
12. ภูวเดช โหราเรือง, รัตพงษ์ สอนสุภาพ. เศรษฐกิจใต้ดิน: การค้าประเวณีแฝงในสถานบริการนวดแผนโบราณในประเทศไทย. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์ 2561;4(2):201-11.
13. ทวีชัย ระเบียบ. กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร. วารสารวิทยบริการ 2555;23(3):10-30.
14. Qayyum S, Ahmed Iqbal MM, Akhtar A, Hayat A, Janjua IM, Tabassum S. Causes and decision of women's involvement into prostitution and its consequences in Punjab, Pakistan. Academic Research International 2013; 4(5):398-411.
15. ปฐมมา นิรมร. การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์: กรณีศึกษาเปรียบเทียบไทยและสหรัฐอเมริกา [วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2558. 139 หน้า.
16. Wilson WH. The role of youth problem behaviors in the path from child abuse and neglect to prostitution: a prospective examination. J Res Adolesc 2010;20(1):210-36.

Abstract: Factors Affecting Decision Making to Engage in Sex Work among the Youth in the North East Thailand

Tasanamin Ratchatathanarat D.P.A.*; Neeranuch Wongcharoen Ph.D.**

* Research and Development Center Of Security the Coast in Gulf and Andaman of Thailand; ** Pong Hospital, Phayao Province, Thailand

Journal of Health Science 2021;30(Suppl 1):S32-S43.

The objectives of this study were to investigate the current situations, and factors affecting decisionmaking to be sex workers and to propose the solutions for preventing the youth sex work in the North East Thailand. The samples were divided into 3 groups: (1) 400 current and former youth sex workers, (2) 280 staff of the Center for the Protection of Children's Rights Foundation, and (3) 14 policy makers relating to youth prostitution. Data collection instruments were questionnaire and semi-structure in-depth interview. The data were analyzed descriptive statistics, stepwise multiple regression analysis and content analysis. This research study revealed that personal factors and the needs had significant effect on the decision to become sex workers among the youth in the North East ($p < 0.05$). The predictive power was at 97.3 and 59.8% ($R^2 = 0.973$ and 0.598) respectively. Sex work transactions through social media were at the highest level (Mean=4.58, SD=0.64). The solutions on this matter required the involvement of families, schools, communities and the society as a whole to promote positive reinforcement, close relationship, acknowledgement on the disadvantages of sex work, and increased educational and career opportunities. These would contribute positively toward the reduction of problems associated with sex-work in the youth.

Keywords: decision making; prostitution of youth; north east Thailand